

Melding fra Fiskeridirektøren.

SMÅTRÅLERNES LØNNSOMHET 1956

Ved sekretær A. Holm.

Virksomhetens omfang.

Ved utgangen av 1956 var det i alt utstedt 568 trålkonsesjoner, mot 522 året før. Som vanlig ble bare en mindre del av konsesjonene nyttet. I alt var om lag 185 småtrålere i virksomhet i 1956, d.v.s. en økning på om lag 15 farkoster fra året før. Med småtrålere menes farkoster mindre enn 300 br.tonn som nyttes til tråling.

I tabell 1 er gitt en oversikt over småtrålernes fangstmengde i årene 1953—1956. Der er også vist hvor stor rolle vårfisket i Finnmark spiller for småtrålerne, og på den annen side, hvor stor andel av det oppfiskete kvantum på vårfisket som tas av småtrålerne.

Fra 1954 til 1955 steg småtrålernes fangstmengde hele 85 pst. I 1956 var den totale fangstmengde kommet opp i 28,4 tusen tonn til en verdi av 18,3 mill. kroner. Økningen i mengde og verdi fra året før var om lag 11 pst. Oppgavene over småtrålernes deltaking og fangst er ikke fullstendig. I tabell 1 er trålernes fangstmengde og -verdi anslagsvis forhøyet med 5 pst.

Vårfisket i Finnmark spiller framleis en avgjørende rolle for fisket med småtrålere, enda om den delen av småtrålernes fangst som skriver seg fra vårfisket, stadig er gått tilbake. For 1956 har en beregnet småtrålernes fangstmengde under vårfiske i Finnmark til anslagsvis 14,2 tusen tonn, — d.v.s. et par tusen tonn mindre enn året før. Vårfiskets andel kom dermed ned i 50 pst. 1956 representerte imidlertid toppåret for de andre bruksarter på vårfisket. I dette året kom den totale fangstmengde

på vårfisket opp i hele 68 tusen tonn, hvorav 53 tusen tonn torsk. I forhold til de øvrige bruksarter på vårfisket, lå småtrålerne således dårlig an. De oppnådde fangstmengder var, som en skal se nedenfor, ikke store nok til å sikre småtrålerne et godt driftsresultat, generelt sett.

Småtrålernes andel av det oppfiskete kvantum under vårfisket i Finnmark utgjorde 20 pst., — mot 25 pst. i 1955 og 27 pst. i 1954.

Derimot var fangstforholdene i 1956 særlig gunstige ved Bjørnøya og Vest-Spitsbergen. Mens disse felt i 1955 ga om lag 1,6 tusen tonn, gikk fangstkvantumet året etter opp i hele 11,7 tusen tonn, hvorav 10,5 tusen tonn ved Bjørnøya. Fisket i Barentshavet var helt ubetydelig i 1956, — året før ga det godt og vel 4 tusen tonn. Ellers lå fangstmengden på trålfisket på Mørekyten på om lag samme nivå som året før, d.v.s. godt og vel ett tusen tonn.

For stortrålernes vedkommende ble fangstforholdene i 1956 karakterisert slik (se «Fiskets Gang» nr. 46): «Fisket på Finnmarkskysten var godt om våren, men mindre bra i september/oktober. Ved Bjørnøya var fisket godt fra april til utover sommeren. Fra høsten og utover var dessuten fangstforholdene gode ved Svalbard. Derimot var fisket dårlig hele året i Barentshavet. Senjafeltet slo feil også i 1956.» Som en ser var hovedtrekkene de samme som for småtrålerne, når en unntar fisket på Finnmarkskysten om våren.

Driftsresultater for trålfiske i Finnmark.

I tabell 2, kolonne 2—4, er gjengitt driftsresultater for trålfiske på Finnmarkskysten om våren og sommeren. Bare en mindre del av farkostene har drevet tråling både vår og høst. Under bearbeiding av det regnskapsmaterialet har en behandlet vårfiske for seg, og høstfiske for seg. Skillet er her det naturlige opphold i fisket i tida juli—august.

I forrige melding om trålfisket i Finnmark, for året 1955, ga en i tabellen driftsresultater for såvel vårfisket som høstfisket. Da imidlertid høstfisket er så ubetydelig, har en sløyet disse oppgaver i år. Til gjengjeld har en foretatt en annen, og nøyaktigere gruppering av de småtrålere som drev vårfiske. Denne gruppering stemmer for øvrig overens

Tab. 1. Småtrålernes andel i vårfisket i Finnmark 1953—56

	Småtrålernes fangst				Vårfisket i Finnmark	
	Total		Vårfisket		Total	Trålernes andel
	1000 tonn	mill. kroner	1000 tonn	V.f.i.pst. av total	1000 tonn	pst.
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
1953	13.8	7.5	10.8	78	57.0	19
1954	13.6	7.6	9.5	70	35.0	27
1955	25.1	15.5	15.1	60	60.0	25
1956	28.4	18.3	14.2	50	68.0	20

med den gruppering som er nyttet i meldingen om småtrålernes fangst (se «Fiskets Gang» nr. 47).

Generelt kan en si at for småtrålingen i Finnmark var 1956 et middels år, dårligere enn 1955, men atskillig bedre enn 1954. Dette forhold går fram av tabell 4. For å få sammenlikning med tidligere år, har en satt opp denne tabell, der grupperingen er den samme som den som ble nyttet i tidligere år. Tabell 4 gjelder bare vårfisket i Finnmark.

Ser en på de ulike farkostgrupper i 1956 (tabell 2), ser en at den generelle karakteristikken ovenfor neppe gjelder for de største av småtrålerne på vårfisket i Finnmark. Disse farkostene i størrelsen 100 br.tonn og over, hadde faktisk lavere gjennomsnittsinntekter enn trålerne i størrelsen 50—99 br.tonn. Betrakter en sesongkostnadene, ser en at disse lå om lag 35 pst. høyere på de største småtrålerne enn på de mellomstore.

Fangstinntektene på de minste småtrålerne, under 50 br.tonn, var om lag 55 pst. lavere enn inntektene på de mellomstore trålerne, mens sesongkostnadene var om lag 40 pst. lavere.

Av sesongkostnadene var det naturlig nok driv-

stoffkostnadene som var de dominerende. De utgjorde hele 70 pst. om lag av de samlede sesongkostnader. Sett i forhold til fangstinntektene, utgjorde drivstoffkostnadene fra 10 til 17 pst. på de ulike farkostgrupper. Til sammenlikning kan nevnes at drivstoff og maskinrekvisita på vintersildsnurperne i 1956 utgjorde om lag 5 pst. av fangstinntektene.

Av punkt 5 i tabell 2 går det fram hvor mye det ble igjen av rederiets part etter at sesongkostnadene var trukket fra. Dette beløp skulle dekke redskapskostnadene samt en rimelig andel av årskostnadene. I tabell 3 er gjengitt beregninger over disse størrelser. Tallene er avrundet til nærmeste hundre kroner.

Da trålingen på Finnmarkskysten for de aller fleste undersøkelsesfarkostene bare var en del av den samlede virksomhet i året, kan en rimeligvis ikke belaste dette en fiske med de totale årskostnader assurance, vedlikehold og avskrivning på farkosten. Hvor stor andel som skal belastes, beror i noen utstrekning på skjønn. I tabell 3 har en nyttet driftstiden som fordelingsnøkkel. For de minste og største småtrålernes vedkommende ut-

Tabell 2. Fiske med småtrålere. Driftsresultater for 1956. Gj.snitt pr. farkost.

	Trålfiske på bankene utenfor Møre	Trålfiske i Finnmark. Vårfisket				Trålfiske ved Bjørnøya og Spitsbergen	
	Farkoster i størrelsen:						
	under 50 br. tonn	under 50 br. tonn	50—99 br. tonn	100—199 br. tonn	50—99 br. tonn	100—199 br. tonn	
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	
1. Driftsinntekter i alt kr.	31 823	33 133	74 524	65 321	78 715	178 759	
Herav tilfalt:							
2. Arbeidet (mannskap) »	16 159	14 626	33 410	27 887	35 461	77 769	
3. Rederiet »	15 664	18 507	41 114	37 434	43 254	100 990	
4. Rederiets sesongkostnader »	5 131	6 537	11 311	15 338	14 657	32 356	
Herav:							
a. Drivstoffer »	4 652	4 722	7 732	11 372	8 280	20 603	
b. Is, salt og emballasje »	274	608	1 245	165	5 192	8 931	
c. Leid arbeidshjelp »	—	845	1 684	2 954	374	1 522	
d. Diverse uspesifisert »	205	362	650	847	811	1 300	
5. Differanse 3 ÷ 4 »	10 533	11 970	29 803	22 096	28 597	68 634	
6. Mannskapet:							
a. Arbeidsinntekt pr. mann »	3 366	2 322	3 840	2 935	3 653	6 481	
b. Arbeidsinntekt pr. mann pr. uke . . »	179	243	369	301	396	397	
7. Anntall mann på farkosten »	4,8	6,3	8,7	9,5	9,7	12	
8. Driftstid, ant. uker »	18,4	9,5	10,4	9,8	9,1	16,4	
9. Farkoststørrelse, fot »	55,3	55,4	73,5	96,6	68,6	92,4	
Farkoststørrelse br. tonn »	38	37	76	130	66	134	
Motor HK »	70	90	150	240	134	256	
Antall farkoster med i undersøkelsen	12	33	22	8	11	16	

gjorde driftstiden på vårfisket i Finnmark om lag 30 pst. av disse farkosters samlede driftstid i året. For de mellomstore trålerne vedkommende var prosenten om lag 35. Det er disse andeler av årskostnadene som er blitt belastet trålfisket.

Når det gjelder redskapskostnadene, skal disse naturligvis i sin helhet belastes trålsesongen. Å fastslå størrelsen på beløpet til vedlikehold og avskrivninger på trålutstyret, byr på vansker, idet en får inn relativt få brukbare oppgaver for en slik beregning. Kostnadstallene for redskapen må derfor tas med forbehold.

Imidlertid skulle beregningene, inklusive både årskostnadsandelen og redskapskostnadene, være tilstrekkelig nøyaktig til å gi et tilnærmet uttrykk for rederiets driftsoverskott på trålfisket. Det går fram av tabell 3, punkt 5, at det var bare trålerne i mellomstørrelsen, 50—99 br.tonn, som oppnådde driftsoverskott i 1956 på trålingen på Finnmarkskysten. De minste trålerne hadde et lite driftsunderskott mens underskottet for de største småtrålerne, over 100 br.tonn, derimot var betydelig.

Betrakter en mannskapets inntekter, finner en at de mellomstore trålerne ga de største inntektene til mannskapet og de minste trålerne ga de laveste inntekter til mannskapet. De største trålerne, som hadde størst driftsunderskott til rederiet, både absolutt og relativt, ga derimot ikke de laveste mannskapetsinntekter. Dette kan i første øyeblikk se eiendommelig ut. Men en skal jo huske på at mannskapet ikke er avlønnet ved en fast prosent av rederiets driftsoverskott, men ved 54—56 pst. av delingsfangst (fangstverdi ÷ fellesutgifter). Fellesutgiftene utgjorde kun om lag 25—35 pst. av de totale driftskostnader på småtrålerne.

Som en ser av tabellen lå arbeidsinntekten pr. mann på om lag kr. 2.300 i gjennomsnitt på de

minste trålerne, kr. 3.800 på de mellomstore og kr. 2.900 på de største trålerne. Arbeidsinntekten pr. mann lå noe over den vanlige fiskerlott. Til sammenlikning kan nevnes at f. eks. de kombinerte garnbåtene på vintersildfisket i 1956 ga en gjennomsnittlig arbeidsinntekt på om lag kr. 3.300. Driftstiden på de to fiskerier var om lag like lang.

Trålfiske på bankene utenfor Møre.

I tabellene 2 og 3, kolonne 1, har en tatt med driftsresultater fra 12 småtrålere under 50 br.tonn, som drev tråling utenfor Mørekysten. Driftstiden for disse var gjennomsnittlig 18 uker, fordelt på såvel første som siste halvdel av året.

Om lag en tredjedel av disse trålerne drev i første halvdel av året, i mars—april—mai. En tredjedel drev i andre halvdel av året i månedene august—desember. Resten fisket stort sett hele året. En ser straks at Møre-trålerne ikke oppnådde store fangstinntekter, til tross for den relativt lange driftstid. Av de vel 30 000 kroner i fangstinntekter fikk rederiet vel 15 000 kroner, hvorav skulle dekkes sesongutgifter på om lag kr. 5000 eksklusive redskapskostnader. Det ble altså igjen om lag kr. 10 500 til dekning av redskapskostnaden, kr. 5000 samt en rimelig andel av årskostnadene assurance, vedlikehold og avskrivning på farkost (se tab. 3). På grunn av den relativt lange driftstid på tråling, er denne andelen ansatt til 50 pst. Dette ga kr. 11 500 i årskostnader. Alt i alt fikk småtrålerne som drev på Mørekysten et driftsunderskott på denne virksomhet på nærmere kr. 6000 pr. farkost. De samme forbehold som ble gjort vedrørende beregningen av årskostnadene og redskapskostnadene for Finnmarkstrålerne, gjelder også Møre-trålerne. Imidlertid viser tabellen klart at trålingen på Mørekysten ikke var noe lønnsomt foretak i 1956.

Tabell 3. Fiske med småtrålere. Driftsresultater for 1956. Gj.snitt pr. farkost.

	Trålfiske på bankene utenfor Møre	Trålfiske i Finnmark. Vårfiske				Trålfiske ved Bjørnøya og Spitsbergen	
		Farkoster i størrelsen:					
		Under 50 br. tonn	Under 50 br. tonn	50—99 br. tonn	100—199 br. tonn	50—99 br. tonn	100—199 br. tonn
		(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
1. Rederiets andel av driftsinnt.	kr.	15 700	18 500	41 100	37 400	43 300	101 000
2. Sesongkostnader	»	5 100	6 500	11 300	15 300	14 700	32 400
3. Redskapskostnader	»	5 000	7 000	10 000	16 000	9 000	16 000
4. Andel av årskostnader	»	11 500	6 900	12 900	24 000	9 600	41 000
5. Rederiets driftsoverskott	kr.	÷ 5 900	÷ 1 900	6 900	÷ 17 900	10 000	11 600
Trålsesongens andel av årskostnadene	...	50	30	35	30	30	50

Mannskapet oppnådde en gjennomsnittsinntekt på kr. 3366 pr. mann for hele sesongen. Dette var om lag kr. 1000 mer enn hva trålere i samme størrelse ga på Finnmarksfiske. Men til gjengjeld var driftstiden på Møretrålerne vesentlig lenger. Utreignet pr. ukeverk ga Møretrålerne mannskapet bare om lag 70 pst. av det Finnmarkstrålerne ga.

Trålfiske ved Bjørnøya og Spitsbergen.

I kolonne 5 og 6 i tabellene 2 og 3 er gjengitt driftsresultater for store og mellomstore småtrålere som fisket på fjerne farvann. For de mellomstore trålerne vedkommende foregikk dette fiske i tida april—august. De store småtrålerne drev gjennomgående noe lenger, — ut i oktober.

Det var hovedsakelig salteturer disse trålerne gikk på. De øvrige trålerne som er omtalt foran, Møretrålerne og Finnmarkstrålerne, drev hovedsakelig ferskfisktråling.

Fangstinntekten lå på om lag kr. 79 000 pr. farkost på de mellomstore trålerne, og på om lag kr. 179 000 på de store trålerne. Herav fikk rederiet henholdsvis om lag kr. 43 000 og kr. 102 000. Fra dette gikk sesongkostnader (ekskl. redskaper) på om lag kr. 15 000 på de mellomstore trålere og kr. 32 000 på de store.

Når det gjelder sesongkostnadene, merker en seg at drivstoffkostnadene ikke var så dominerende som på ferskfisktrålerne. Dette kommer av at en annen kostnad, — «is, salt og emballasje» (punkt 4 b i tabell 2) — var ganske betydelig på saltfisktrålerne. Av de totale sesongkostnader utgjorde drivstoffene om lag 60 pst., mens conserveringskostnadene gikk opp i om lag 30 pst.

Utreignet i prosent av fangstinntektene, utgjorde drivstoffkostnadene om lag 11 pst. både på de mellomstore og store småtrålerne som drev på fjerne farvann. På stortrålerne, d.v.s. trålere større enn 300 br.tonn, lå drivstoffkostnadene i 1956 på 22,5 pst. av driftsinntektene!

Av tabell 3, kolonne 5 og 6, går det fram at rederiets driftsoverskott lå på om lag kr. 10 000 og kr. 12 000 for henholdsvis de mellomstore og store trålerne. Tar en omsyn til at de mellomstore trålerne har en langt mindre kapital å forrente, og at trålfiske utgjorde en mindre del av virksomheten i løpet av hele året, må en si at resultatet var best for de mellomstore trålerne. Ved utregningen av rederiets driftsoverskott, har en måttet beregne redskapskostnadene og årskostnadsandelen. Spesielt beregningen av redskapskostnadene kan være noe usikker på grunn av mangelfulle oppgaver på dette punkt. Likevel tror en at de gir en brukbar tilnærming til det riktige kostnadstall. I den utstrekning årskostnadsandelen er avhengig av *hvilke prosent* en skal belaste trålfiske med, m. a. o. av fordelingsnøkkelen, vil jo dette beløp alltid i en viss utstrekning måtte bero på skjønn.

Mannskapet oppnådde en gjennomsnittsinntekt pr. mann på om lag kr. 3650 på de mellomstore, og på hele kr. 6480, på de store trålerne. De sistnevnte hadde imidlertid atskillig lengre driftstid, så mannskapetsinntekten pr. ukeverk ble om lag den samme på begge farkostgrupper.

Konklusjon.

Sett i forhold til småtrålerne fiske i tidligere år, må resultatene av trålfisket på kystbankene i 1956

Tabell 4. Driftsresultater for småtrålere 1954—56. Vårfiske i Finnmark. Gj.snitt pr. farkost.

	Gr. I (under 75 fot)			Gr. II (75—110 fot)		
	1954	1955	1956	1954	1955	1956
1. Driftsinntekter i alt..... kr.	29 101	78 704	46 879	43 604	115 435	63 718
Herav tilfalt:						
2. Arbeidet (mannskap)	11 708	35 947	20 998	19 150	54 768	26 875
3. Rederiet	17 393	42 757	25 881	24 454	60 667	36 843
4. Rederiets sesongkostnader	6 966	10 079	7 888	10 957	13 927	13 402
5. Differanse (3 ÷ 4)	10 427	32 678	17 993	13 497	46 740	23 441
6. Mannskapet:						
a. Arbeidsinntekt pr. mann	1 620	4 819	2 916	2 229	5 992	3 020
b. Arbeidsinntekt pr. mann pr. uke ..	202	500	308	246	569	298
7. Antall mann på farkosten	7,1	7,5	7,2	8,6	9,1	8,9
8. Driftstid, antall uker	7,9	9,9	9,6	9,0	10,1	10,1
9. Farkoststørrelse, fot	66	64	60	90	89	89
Farkoststørrelse, br. tonn	57	55	47	111	109	107
Motor HK	—	118	109	—	213	200
Antall farkoster med i undersøkelsen	24	39	49	13	21	16

betegnes som dårlige. Dette felt ga direkte ulønnsom drift for spesielle farkostgrupper. Det gjaldt tråling med mindre farkoster, under 50 br.tonn, på kystbankene utenfor Møre samt på Finnmarks-kysten. Det gjaldt også de største småtrålernes drift på vårfisket i Finnmark. Derimot ga virksomheten overskott til de mellomstore trålerne på vårfiske i Finnmark.

Fisket på fjerne farvann, ved Bjørnøya og Spitsbergen, ga bra resultater både for de mellomstore og store småtrålerne.

Årsresultater for trålere i størrelsen 240—290 br.tonn.

I regler og bestemmelser som er gitt vedrørende trålfiske, er skillet mellom stortrålere og småtrålere satt ved farkoststørrelsen 300 br.tonn. På denne måten vil en del trålere som er over 200 br.tonn bli gruppert under småtrålere, mens de etter sin virksomhet mer naturlig kunne henregnes til stortrålerne. Fra fire slike trålere — farkoster i størrelsen 240—290 br.tonn — fikk en for driftsåret 1955 inn fullstendige driftsregnskaper. Resultatene ble gjengitt i fjorårets melding om småtrålerne («Fiskets Gang» nr. 48, 1956).

For driftsåret 1956 har en dessverre ikke fått inn fullstendige driftsregnskaper for disse trålere. Imidlertid kjenner en driftsinntektene, og en vet dessuten at omfanget av virksomheten har stort sett vært den samme i 1956 som året før, selv om trålingen har foregått på til dels andre felt. I 1955 skrev den alt overveiende del av fangstinntekten seg fra tråling i Barentshavet. I 1956 var Bjørnøya og Spitsbergen hovedfeltene. Samtlige farkoster drev snurpenotfiske etter vintersild i tillegg til trålfiske.

Fra meldingen om driftsresultatene for trålfiske i 1955 med disse 4 farkostene, gjengir en følgende hovedtall:

Gj.snitt pr. farkost 1955	Hele året	Vinter-sildfisket	Tråling
Fangstinntekter i alt, 1 000 kr.	1.055	227	828
Rederiets andel » »	614	119	495
Rederiets sesong-kostnader » »	184	31	153
Rederiets årskostnader ¹ » »	262	98	164
Rederiets drifts-overskott » »	168	÷ 10	178
Fiskerlott kr.	16 470	4 450	12 020

¹ Inklusive redskapskostnader.

I driftsåret 1956 hadde de samme fire trålere en gjennomsnittlig fangstverdi på kr 1 028 000 pr.

farkost. Av dette beløp skrev kr. 267 000 seg fra vintersildsesongen, og resten fra tråling.

I forhold til året før, gå driften i 1956 nesten like høye bruttoinntekter. Vintersildfisket lå noe bedre an, men så var da også 1956 toppår for dette fisket. Det kan i denne sammenheng nevnes at gjennomsnittsfangsten til samtlige vintersildsnurpere over 100 fot's størrelse, var om lag kr. 325 000 i 1956. De fire trålerne som det her er snakk om hadde som nevnt kr. 267 000 på vintersildfisket i 1956, — altså en god del lavere inntekter. Det samme var tilfelle også i 1955, om enn i mindre grad.

Gjennomsnittsinntekten på trålfiske lå, som en ser, noe lavere i 1956 enn året før. Men alt i alt var nedgangen i de fire trålernes totale fangstinntekter i året bare ubetydelig fra 1955 til 1956, — bare om lag 2,5 pst.

Når det gjelder kostnadene, er det grunn til å anta at disse har undergått forandringer fra det ene året til det andre. Når det gjelder priskomponenten i kostnadsbeløpet, vet en at her har funnet sted stigning i perioden. Således steg drivstoffprisene med om lag 10 pst. i gjennomsnitt. Også en del av de andre kostnadsposter kan en vel forutsette noen prisstigning for.

Når det gjelder kvantumskomponenten i kostnadsbeløpet kan en ikke si noe sikkert om mulige endringer fra 1955 til 1956. Det er imidlertid liten grunn til å tro at eventuelle endringer skulle være store. Alt i alt skulle vel ikke stigningen i det totale kostnadsbeløp 1955 til 1956 for disse 4 trålere være større enn for stortrålerne. Fra undersøkelsen vedrørende stortrålernes lønnsomhet i 1956 («Fiskets Gang» nr. 46, 1957) vet en at kostnadsstigningen utgjorde om lag 15 pst. Forutsetter en maksimum samme kostnadsstigning for de 4 trålerne i størrelsen 240—290 br.tonn, kommer en fram til et rederiets driftsoverskott på om lag kr. 85 000. Som det går fram av tabellen ovenfor, var rederiets driftsoverskott i 1955 beregnet til kr. 168 000 i gjennomsnitt pr. farkost.

Alt i alt må en si at driftsresultatene for de fire trålerne var meget gode i 1955 og 1956. I forrige melding, vedrørende driftsresultatene for 1955 konkluderte en med følgende: «Det ligger nær å slutte at denne farkosttype som kan nyttes i en slik kombinert virksomhet, — vintersildfisket og havfiske med trål — er særlig lønnsom, Imidlertid er resultatene fra ett driftsår lite å bygge på, spesielt når dette avgjort er blant de beste. Det vil si — vintersildfisket ga middels resultater for snurperne i

1955, mens resultatene for trålfisket derimot må sies å være særlig gode det året. Men på den annen side beviser tallene for dette ene året, at farkoster av denne type under gunstige forhold på tråling kan oppnå fangstinntekter pr. uke som grenser opp mot stortrålernes gjennomsnittsinntekter pr. uke i et middelsår. Dessuten er disse farkoster ikke større enn at de, som nevnt, med godt resultat kan delta i vintersildfisket med snurpenot, som i dag er et av de mest lønnsomme fiskerier».

Til dette er bare å føye til, at driftsresultatene for 1956, støtter de slutninger som ble trukket på basis av 1955-regnskapet, og som ble sitert ovenfor.

Fisk brakt i land i Møre og Romsdal fylke i tiden 1. januar — 16. november 1957¹.

Fiskesort	Mengde	Anvendt til				Fiskeme og dyrefor
		Ising og frysing	Salting	Henging	Hermetikk	
	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn
Skrei.....	4 287	2 467	1 325	20	475	—
Annen torsk...	³ 42 228	2 103	39 956	56	113	—
Sei	10 902	4 386	1 458	4 618	405	35
Lyr	268	236	—	24	8	—
Lange	7 673	127	7 275	271	—	—
Blålange	224	—	221	3	—	—
Brosme	2 988	52	1 846	1 090	—	—
Hyse	3 201	2 931	—	1	269	—
Kveite.....	2 358	2 358	—	—	—	—
Rødspette ...	33	33	—	—	—	—
Mareflyndre ..	—	—	—	—	—	—
Ål	9	9	—	—	—	—
Uer	11	11	—	—	—	—
Steinbit	1	1	—	—	—	—
Skate og rokke	260	260	—	—	—	—
Håbrann	—	—	—	—	—	—
Pigghå	1029	1029	—	—	—	—
Makrellstørje ..	383	383	—	—	—	—
Annen fisk ..	469	469	—	—	—	—
Hummer	88	88	—	—	—	—
Reker	154	154	—	—	—	—
Krabbe	179	41	—	—	138	—
² I alt	76 745	17 138	52 081	6 083	1 408	35
Herav:						
Nordmøre	22 897	3 922	14 925	4 009	21	20
Sunnmøre og Romsdal	53 848	13 216	37 156	2 074	1 384	15

¹ Etter oppgaver fra Norges Råfisklag og Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag. Omfatter også fisk fra fjerne farvann. Salfisk er omregnet til sløyd hodekappet vekt ved å øke salfiskvekten med 72 prosent. ²Leverkvantum 16840 hl. ³Inkl. ettermelding. ⁴Av dette brakt i land i form av salfisk 8 141 tonn (o.; 14993 tonn råfisk). ⁵Av dette brakt i land i form av salfisk 15731 tonn (o.; 27057 tonn råfisk).

Etablert 1909	A/s Halfdan Nagelgaard	Telegr.adr. Nagelgaard
BERGEN		
Kjøper Tørrfisk - Salfisk - Sild - Rogn		

Landbrakt fisk i Troms i tiden 1. januar — 23. november 1957

Fiskesort	Mengde	Anvendt til			
		Ising og frysing	Salting	Henging	Hermetikk
	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn
Skrei	7 086	872	4 615	1 599	—
Annen torsk	4 581	1684	640	2 257	—
Sei	6 044	646	—	5 398	—
Brosme	1 030	—	—	1 030	—
Hyse	1 917	1670	—	247	—
Kveite	163	163	—	—	—
Blåkveite ..	48	48	—	—	—
Flyndre ..	31	31	—	—	—
Uer	545	543	2	—	—
Steinbit ..	726	726	—	—	—
Størje.....	110	110	—	—	—
Annen	19	19	—	—	—
Reker	944	474	—	—	470
I alt¹	23 244	6 986	5 257	10 531	470

Tran 2157 hl. Rogn ialt 3165 hl, hvorav iset 1533 hl, saltet 1632 hl
¹ Inkluderer ettermelding.

Fisk brakt i land i Sogn og Fjordane i tiden 1. januar 16. november 1957¹

Fiskesort er	I alt	Av dette til			
		ising og frysing	salting	henging	hermetikk
	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn
Torsk.....	534	534	—	—	—
Sei	1 531	371	—	1 160	—
Lange	664	23	641	—	—
Brosme	463	99	364	—	—
Hyse	437	428	9	—	—
Kveite	16	16	—	—	—
Rødspette ..	15	15	—	—	—
Mareflyndre	1	1	—	—	—
Pigghå	14 456	14 456	—	—	—
Makrellstørje.....	752	752	—	—	—
Hummer ..	—	—	—	—	—
Reker	—	—	—	—	—
Krabbe.....	—	—	—	—	—
Annen fisk ..	6	6	—	—	—
I alt	18 875	16 701	1 014	1 160	—

¹) Etter oppgaver fra Sogn og Fjordane Fiskesalslag.

CHR. IRGENS SØNNER - BERGEN
 Telegramadresse: IRGENSES
TAUVERK - SNØRER - TRÅD - LINER - NYLONGARN

Eksport av alle sorter SILD - FISK Kjølelagere	AS FINAR HAUSVIK	Telefoner: 11 192, 11 991 Telegr. Hausvik BERGEN
--	-------------------------	---